

hvad er de villige til at betale i skat lokalt? Det overlader vi til en lokal afgørelse.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi videre i ordførerrækken. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo et forslag til finanslov, regeringen har fremlagt som, må man sige, står i lyset af den kommende folkeafstemning om euroen den 28. september. Det blev bemærket både i forbindelse med finansministerens fremlæggelse af finanslovsforslaget og også i forhold til den tids-termin, man har lagt for dagen i forhold til forhandlinger med partierne. Det er der jo ikke noget at sige til.

Finansministeren gik endda så vidt, at han i sin fremlæggelse tog fat omkring det her med de økonomiske konsekvenser i forhold til folkeafstemningen ved at udbasunere, så det da ikke kunne misforstås, at der var enorme omkostninger ved et nej, og at det måtte man tage højde for i de kommende års finanslove, måtte man jo tro, sådan en 5, 6, 7 år, når man skulle lave finanslove i de kommende år. 5 mia. kr. nåede finansministeren frem til at det ville koste, hvis vi stemte nej.

Jeg ved ikke, om jeg, da jeg overvågede det i medierne, var den eneste, der blev stærkt forbløffet og havde i baghovedet, at det her er da vist ikke den finansminister, der plejer at træde frem og forelægge statens finanser. Gad vide, om der er en, der puster ham lidt i nakken.

Der er flere, der har haft de gisninger, at statsministeren måske syntes, at fagministrene gjorde lige lovlig lidt nok for at få det ja frem den 28. september, nu skulle der sættes skub på kampagnen, og nu skulle danskerne for alvor forstå, at de skulle stemme ja. Den tanke kunne man jo godt få, når finansministeren helt stik mod sin normale måde at agere på udbasunerer et tal i størrelsesordenen 5 mia. kr., der ville komme i omkostninger om 4, 5, 6 år.

Så statsministeren sidder nok et eller andet sted og er rimeligt tilfreds med finansministeren i dag og synes, at finansministeren nu også har givet sit bidrag til at skubbe danskerne på plads i forhold til folkeafstemningen. Vi andre kan så sidde tilbage med en fornemmelse af, at her var finansministeren ude i et ærinde, som han i virkeligheden ikke har det særlig godt med selv. Sådan tror jeg også historiebøgerne kan blive skrevet om ganske mange år, også når

finansministeren giver sit eget bidrag til handlingsforløbet omkring det spil, der har været.

Selvfølgelig koster et nej den 28. september ikke 5 mia. kr., men man kan jo sige, at hvis man seriøst skulle have lavet et regnestykke fra Finansministeriets side i lyset af finanslovdiskussionen, som gik ind på spørgsmålet om et ja eller et nej, så var der et andet tal, finansministeren burde have i sin finanslov og burde have gjort opmærksom på ved fremlæggelsen, og det tal vil jeg selvfølgelig gerne spørge til her under førstebehandlingen.

Og hvad er det for et tal? Ja, det er omkostningerne ved omstilling fra kroner til euro, hvis det bliver et ja den 28. september. Hvor står det i finansloven? Der er lavet forskellige beregninger: En hollandsk undersøgelse siger, at i Holland påregner man, at det vil koste ca. 1 pct. af bruttonationalproduktet, altså af den årlige produktion, at omstille fra national valuta til euro – ca. 1 pct. Omregnet til danske forhold er det 12-15 mia. kr. En del danske eksperter har været ude på banen med en omkostning i størrelsesordenen 15 mia. kr. som det, det koster at gå fra kroner til euro i tilfælde af et dansk ja.

En stor del af disse omkostninger er naturligvis i den private sektor; de skal jo ikke nødvendigvis indregnes i en finanslov, medmindre man vil afhjælpe nogle omkostninger for nogle sektorer i forbindelse med overgangen. Men en del af omkostningerne – det så vi også i forbindelse med år 2000-problematikken – vil naturligvis også være offentlige omkostninger. Hvor er det, de fremgår? Altså på debattmøderne – rundt omkring får vi at vide: Der er såmænd ikke nogen større omkostninger; de omkostninger, der er, er sparet ved et mindre vekselgebyr. Gælder det også for statens vedkommende, for den offentlige sektors vedkommende?

Jeg synes, det havde været interessant, hvis finansministeren havde brugt tid på det ved fremlæggelsen. Det havde været yderst relevant i forhold til en folkeafstemning den 28. september, hvor regeringen jo håber, det må blive et ja, og vi andre så naturligvis håber, at det bliver et nej.

Finansministeren kunne også have gisnet lidt om, hvad den faldende eurokurs betyder i forhold til den øgede inflation, som vi jo også importerer til Danmark, fordi vi er knyttet op til euroen, hvad det har af konsekvenserne for finanserne i løbet af de kommende 3, 4, 5, 7-8 år. Det gjorde finansministeren heller ikke. Det havde også været yderst interessant.